

Open. 19, 6-9 – meditatie – NGKE – 9-10-16

Avondmaalserie: 4.Hoop...

Inleiding

‘Hoop voor bevolking Aleppo ebt weg...’

Deze kop grijsde me aan uit de krant van vrijdagmorgen.

Terwijl wij denken: ‘dit kan eigenlijk helemaal niet meer erger’,
blijkt de ellende voor de stad nog weer groter.

Ik wordt vaak wakker met het nieuws op mijn wekkerradio.

Steeds als er hoop is, wordt die de bodem ingeslagen.

Steeds als het dieptepunt bereikt lijkt, blijkt het nog weer erger te kunnen.

Aleppo is op dit moment voor mij het symbool van alles wat er mis is op deze wereld.
Net zoals in een sterke lichtbundel ook allerlei andere dingen oplichten en zichtbaar worden, laat de ellende van Aleppo al het andere wat er fout gaat in deze tijd, groot en klein, oplichten: onrecht in de politiek, vluchtelingen die aan hun lot overgelaten worden, huwelijken die onherstelbaar stuk gaan, mensen die elkaar tekort doen...

Avondmaalserie: 4.Hoop...

Ze leggen een deken van doem over ons leven, zelf hier in ons vrije welvarende westen.
Want wat hebben wij het nog goed.
Toch voelt het ook voor ons aan alsof er constant bewolking hangt aan de horizon.

Wat doet dat met je?
Hoe kom je hier binnen vanmorgen,
met welke toekomstverwachting ?

...

Je zou zo maar de indruk krijgen dat het steeds slechter gaat met onze wereld.
Da's niet waar!

Vandaag heeft de Heer een bijzondere boodschap voor jullie:
'Het komt helemaal goed met deze wereld'

...

Met de oorlog in Aleppo, met je gezondheid, je zorgen, je rouw en met je eenzaamheid.
Het komt allemaal, helemaal goed met ons en deze wereld!
We hebben een hoop te verwachten!

Bruiloft

Ook dát laat de Heer ons zien bij ieder avondmaal dat we samen vieren.
Eerst brengt Hij ons in gedachten naar de voet van het kruis en laat ons zien wat Hij voor ons overheeft. Dan maakt Hij ons duidelijk dat wij nu met Hem mee 'tot leven komen'.
Nauw met Hem verbonden, zijn wij één met Hem geworden, net zoals brood en wijn één worden met ons. Tot onze eigen verrassing kunnen wij- uit de oude verhoudingen vandaan meekomen met Hem het nieuwe leven in.
Ook brengt Hij ons rond het avondmaal samen en smeedt zo een nieuwe eenheid van ons.
Rondom de Heer groeit er een nieuwe familie: de broers en zussen in Christus.

En eenmaal zo samen aan tafel, stelt Hij ons gerust over onze toekomst: 'het gaat helemaal gekomen met ons in deze wereld.'
Dat moment komt snel dichterbij: Hij is al naar ons onderweg.
En als Hij aankomt, is het feest. Ieder avondmaal laat ons ons met elkaar alvast even genieten van dat vooruitzicht.
De Heer vergelijkt dat met een bruiloftsfeest. 'Het bruiloftsmaal van het Lam', staat er in Open. 19,7, 'het feestmaal van het slachtoffer', zou je het ook kunnen noemen.

Een uitnodiging voor een bruiloft te hebben is echt bijzonder.
Dat hebben wij ook pas ervaren.
Eén van onze dochters heeft aangekondigd volgend jaar te gaan trouwen. Da's bijzonder voor onze hele familie.
Een punt in de tijd waar je naar toegroeit.
Het is méér dan alleen het feest!
Er begint immers een heel nieuw leven.
Alle verhoudingen gaan veranderen:
je laat het vroegere leven achter je.
De tijd dat je dochter in de eerste plaats bij jou thuis was en van jou afhankelijk en door jou opgevoed werd. Na dat feest is ze ergens anders thuis. Is ze afhankelijk van een ander en

slaat ze definitief haar eigen weg in. Ze gaat haar eigen gezin vormen naast het jouwe. We zijn nog altijd diep verbonden met elkaar, maar we gaan anders verder. Een bruiloft markeert de overgang.

Precies zo is het ook als onze Heer lichamelijk op onze wereld aankomt.

Er breekt dan voor onze wereld een heel nieuw 'tijd'perk aan.

ook daarin zijn wij -de avondmaalgangers- nog altijd diep verbonden met elkaar en met onze Heer.

Maar in die toekomst liggen de verhoudingen wel heel anders: hetzelfde gezin ontmoet elkaar in heel nieuwe omstandigheden.

Onze toekomst

Wij zullen dan heel wat achter ons gelaten hebben.

Onder anderen: de ellende van Aleppo.

Ja het gaat bij de avondmaal niet alleen over de verlossing van onze zonden, maar ook over de verlossing onze wereld.

Want de bruiloft van het Lam speelt zich af tegen de achtergrond van de rook van Babylon aan de horizon, lezen we (3).

Zeg maar tegen de achtergrond van de verwoesting van de oude wereld en de verhoudingen die daar heersten.

De uitbuiting van de zwakken, het machtsmisbruik door regeringsleiders en (dus) bombardementen op ziekenhuizen, de misdaden van de mensensmokkelaars, gifgasaanvallen op burgerbevolking, wreedheid en haat. Maar het is ook een feest na alle pijn, woede en machteloosheid. Na relaties machteloos kapot te moeten zien gaan en het is ook na de tijd dat jonge jongens verongelukken. Dat oude is dan verleden tijd.

Gestopt is de misdaad, gestopt is ook wat er mis gaat!

En dat is geen tijdelijke verbetering, dat ligt dan definitief achter ons. Over die oude wereldsamenleving lezen we in Openb. 19 dat 'haar rook tot in eeuwigheid opstijgt (3)'.

M.a.w. de tijd dat zulke dingen gebeurden ligt dan definitief achter ons.

Met de bruiloft van het Lam breekt er een heel nieuwe 'tijd' aan.

Als christenen zijn we dan niet langer in de minderheid. Als dan van de troon gevraagd wordt God te loven (19,6), dan geeft een enorme massa mensen antwoord. Zoveel dat hun antwoord klinkt Niagara watervallen, ja als de indrukwekkende donder van een enorme onweersbui.

De verhoudingen zijn dan ook heel anders: mensen gaan vanzelfsprekend met elkaar om zoals de Heer het wil en bedoelt: liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing. (Gal. 5:22-23 NBV) Het goede is dan heel gewoon zoals het hoort (8). Je medemensen vinden je niet langer zweverig als jij zo probeert te leven en jij loopt ook zelf niet meer zo met de slechte kanten van je karakter te worstelen. Dat Jezus Heer, Koning, is is dan heel gewoon, voor iedereen: eindelijk! Gewoon? Nou ja buitengewoon: iedereen is dan ontzettend gelukkig met Hem (7).

Stel je dat nu eens voor!

Het begin van een heel nieuwe 'tijd'. Waarin ieder hier wat er nog van de oude verhoudingen en gewoonten over is als een stel oude, niet meer passende kleren, achter zich laat liggen. Definitief.

Nu willen we leven zoals de Heer het wil en soms lukt het, maar vaak worstelen we er enorm mee. *Dan* zijn we gewoon zo alsof het de gewoonste zaak van de wereld is.

Je bent dan gewoon wie je hoort te zijn. Zoals het altijd al de bedoeling was. Je loopt als het ware in schitterende nieuwe kleren. Dat hoef je niet zelf voor elkaar te boksen, vanuit de vraag 'hoe krijg ik mijn kleren zo schoon.' De Heer maakt je dat mogelijk.

staat: (8) de bruid 'mag' zich kleden in smetteloos wit linnen. De Heer hangt de kleren voor zijn bruid klaar, zij hoeft ze alleen maar aan te trekken.

De goede daden liggen voor je klaar.

Mooie mensen te zijn op een mooie wereld, dat is onze toekomst.

Oproep...

Misschien kwam je hier wel somber vanmorgen.

Verdrietig over de vorige week, bezorgd over volgende week

Ook al niet zo blij over alles wat er om ons heen gebeurt.

Je Heer nodigt je bij Hem aan tafel en zegt je:

'Het gaat allemaal, helemaal goed komen, met jou en deze wereld'

Dat is zeker

'Ik kom er aan!', zegt Jezus

Stel je alvast maar voor dat het zover is!

Denk maar bij het eten van het brood en het drinken van de wijn:

'er komen andere tijden, zo zeker als ik hier zit'

Wat ben je bedroefd en onrustig.

Hoop op God, eens zul je Hem weer loven,

God die je ziet en die je redt.

(naar Ps. 43:5 NBV)

Amen

(c) Wieb Dijksterhuis, oktober 2016